

toare iubire dintre un bărbat și o femeie de pe pământ este doar o vorbă goală. Dumnezeu a proiectat mașinăria umană astfel încât să funcționeze cu Dumnezeu. El însuși este combustibilul, hrana pe care spiritul nostru a fost menit să o consume.

2. În clipa în care ai o personalitate, există posibilitatea să te pui pe tine în centru, mai presus de orice, să dorești de fapt să fii Dumnezeu. Acesta a fost păcatul lui Satan și aceasta i-a învățat el pe oameni să comită.

3. Ce a făcut Dumnezeu? Întâi de toate El ne-a lăsat conștiința, sentimentul binelui și răului: în tot cursul istoriei au fost oameni care au încercat să asculte de ea. Nici unul dintre ei nu a reușit în totul. În al doilea rând a trimis oamenilor visuri bune, acele povestiri ciudate risipite în toate religiile păgâne cu privire la un Dumnezeu care moare și care învie din nou, care prin moartea Sa, într-un anumit fel a dat viață nouă oamenilor. În al treilea rând, El a ales un popor - poporul evreu - și a petrecut câteva sute de ani ca să întipărească în gândirea lor ce fel de Dumnezeu este El - că există un singur Dumnezeu și că pe El îl interesează conduita corectă a poporului.

4. În univers are loc un război civil, o rebeliune, iar noi trăim în acea parte a universului ocupată de rebel. Teritoriul ocupat de dușman - iată ce este lumea aceasta. Creștinismul este istorisirea modului în care a coborât aici - deghizat - Regele de drept. Acum El ne cheamă pe toți să participăm la o mare campanie de sabotaj. Când venim la biserică, noi dăm de fapt ascultare mesajelor secrete ale prietenilor

din tabăra cealaltă; acesta este motivul pentru care dușmanul e atât de dornic să ne oprească. El ne oprește folosindu-se de prejudecățile noastre, de lenea și de snobismul nostru intelectual.

5. De ce nu coboară Dumnezeu cu toată puterea ca să invadeze această lume? Creștinii cred că El va veni cu toată puterea și slava; dar când autorul urcă pe scenă nedeșchizat piesa de teatru s-a sfârșit: va fi ceva atât de copleșitor încât va izbi pe orice creatură fie cu o dragoste irezistibilă, fie cu o groază nemărginită. Atunci va fi prea târziu să alegi de partea cui să fii. Nu are nici un rost să spui că ai ales să stai culcat când de fapt ți-a devenit imposibil să stai în picioare! Atunci vom descoperi de partea cui suntem cu adevărat. Acum, astăzi, în această clipă avem ocazia să alegem partea bună. Dumnezeu stă deoparte și ne dă această șansă. Eu am ales când am înțeles că El, fiind Dumnezeu - dragoste și logos, nemuritor prin natura, esența Sa - a hotărât să devină om, să moară ca jefă de ispășire a păcatelor noastre. Regret anii fără Domnul Isus și Îi mulțumesc pentru că acum El mă ține de mână, mă învață cum să iubesc și să gândesc, cum să devin omul creat de Dumnezeu la început, când era doar Cuvântul.

Îi mai mulțumesc și pentru îndemnul făcut prin intermediul fratelui Dan Matei ca așteptându-L, să întreprind această călătorie. Îi mulțumesc pentru toți frații și surorile pe care mi i-a dăruit în biserică. Este extraordinar! Ce? Să mergi cu ISUS! Din toată inima, cu dragoste,

Irina Gherghel

Anunțuri

Miercuri ora 18.00 Închinare. *Ajunul Nașterii Domnului*

Joi ora 10.00 Închinare. *Nașterea Domnului*

Joi ora 18.00 Închinare. *Seara Colindelor*

Duminică ora 09.30 Grupuri de rugăciune

Duminică ora 10.00 Serviciu de închinare

Duminică ora 17.00 Serviciu de închinare

Biserica Creștină Baptistă
"BIRUINȚA"

Telefon: (004) 0362-411252 www.biruinta.ro;
e-mail: contact@biruinta.ro
430131 Baia Mare, str. Iuliu Maniu nr.3B

Responsabil număr: Amalia Matei
Tehnoredactare: Dan Matei

PULSUL Bisericii Creștine Baptiste Biruința

An XV, Nr. 734 din 21 decembrie 2014

EDITORIAL

Pastor Daniel Chereji

CUI ÎI ADUCI ÎNCHINAREA

„Când au văzut ei steaua, n-au mai putut de bucurie. Au intrat în casă, au văzut Pruncul cu Maria, mama Lui, s-au aruncat cu fața la pământ și I s-au închinat; apoi și-au deschis vistierile și I-au adus daruri: aur, tămâie și smirnă.“

(Matei 2:10-11)

DIN CUPRINS:

pag. 2 **Motivul sărbătorii**

pag. 3 **Călătorie de Crăciun**

„Căci un Copil ni S-a născut, un Fiu ni S-a dat, și domnia va fi pe umărul Lui; Îl vor numi: „Minunat, Sfetic, Dumnezeu tare, Părintele veșnicilor, Domn al păcii.” ” (Isaia 9:6)

Dincolo de orice altă problemă legată de spiritul și practica Sărbătorii, rămâne să răspundem fiecare la cea mai importantă întrebare posibilă: cui îi aduci închinarea?

Te vei lăsa prins de iureșul și frenezia idolatră a gloatei care va îndrepta toată închinarea spre ea însăși, îmbătată de gândul deșert că merită din plin un asemenea festin?

Oare vei fi atât de neprișt încât să aduci osanale propriei tale firi, gâdilând fără măsură toate simțurile și plăcerile păcătoase ca și cum ai fi propriul tău stăpân?

Te vei număra printre oamenii care se vor mulțumi să își îndoape trupurile cu mâncare și băutură, dincolo de orice limită a decenței?

Vei fi printre aceia care vor slăvi tradiția, obiceiurile și ritualurile pământului, ca și cum ar fi

mai sfinte, chiar decât Sărbătoritul?

Dacă inima noastră se va îndrepta mai degrabă spre toate acestea, dacă le vom îndrăgi nespun, dacă le vom dărui timp și resurse și le vom trata cu atenție, respect și pasiune, înseamnă că le-am transformat pe toate în obiectul unei închinări idolatre.

Așadar, cui îi aduci închinarea?

Figura Celui Sărbătorit este atât de proeminentă și impunătoare prin natura și caracterul ei, încât pur și simplu nu mai încap loc pentru o altă persoană sau orice alt lucru, când este vorba despre închinarea pe care vrem să o aducem.

Aceasta este Sărbătoarea Lui și tocmai din acest motiv toată atenția trebuie îndreptată spre El, spre Persoana Lui, spre caracterul Lui, spre atributele Sale, cu recunoștință, cu laudă și adorare, cu recunoașterea că este Mântuitorul și Domnul.

MOTIVUL SĂRBĂTORII

Trăim zi de zi în agitatul ritm impus de viața cotidiană, și nicidecum nu se resimte mai acut decât în această perioadă a anului. Decembrie... Lumini strălucind feeric prin orașul agitat. Vin... „sărbătorile“!!! Când spui Crăciun spui: colinde, cadouri, casă, prăjituri, vânzatori amabili, zâmbete, căldură și mese îmbelșugate. E timpul reuniunilor, al mesajelor și al felicitărilor; e bucuria de a-i avea pe cei dragi alături de tine, e dorința de a fi mai bun. Parcă, dintr-o dată, lumea devine mai bună, mai amabilă, mai fericită. Este atât de captivantă această perioadă a anului... îți acapareză simțurile, emoțiile, întreaga energie.

Încerc să privesc dincolo de toate acestea. Închid ochii... și pentru o clipă, mintea începe să mă poarte într-un decor ciudat. E noapte și de la lumina stelelor se întrezărește o ieszle în care este așezat un

Când vrem să ne închinăm Împăratului Isus Cristos, nu mai rămâne nimic pentru altceva, nimic pentru firea pământească, nimic pentru orgoliile neîmplinite, nimic pentru lume, nimic pentru Diavol, ci în mod absolut, totul numai și numai pentru El.

Oamenii care au înțeles cu claritate că sărbătoritul este Isus Cristos Mântuitorul, Cel etern, Cel sfânt, Cel fără de început, Alfa și Omega, Cel întrupat de bună voie cu dorința aprinsă de a ne răscumpăra pentru Sine, își vor așterne inima înaintea Regelui, se vor smeri, se vor pocăi, vor asculta de El, vor privi spre El și deloc spre altceva, îl vor cânta, îl vor adora și proslăvi cu încredințarea că închinarea I se cuvine pentru vecii vecilor, Domnului.

pastor Daniel Chereji

nou-născut. Ceva din interiorul meu plânge... și se bucură. Copilul din iesle e Isus, Fiul Celui care a creat Universul, Cel care ține în mână Sa toate lucrurile, Începutul și Sfârșitul. Dumnezeu a ales neobișnuitul pentru Fiul Său: să fie zămislit în mod miraculos, să se nască în cel mai neînsemnat loc. Isus, fiul Creatorului, ne-a oferit imaginea cea mai clară a smereniei. Acest copil născut într-un loc umil din Betleem avea să ridice oamenii din păcat, să înalțe, să ofere speranță, avea să fie cel care aduce mântuire pe pământ.

Sosirea Pruncului Isus e Pacea noastră, El e Esența vieții noastre. Dincolo de realitatea superficială a sărbătorilor, ajută-ne, Doamne, să ne smerim, să ne prosternem la picioarele Regelui, în adâncă mulțumire pentru darul nemeritat - Isus Hristos.

Sărbători fericite în Isus! El e Motivul!

Claudia Podină

CĂLĂTORIE DE CRĂCIUN

Există, aproape întotdeauna înaintea unei plecări, aproape întotdeauna în urma unei întoarceri există un timp special, pierdut pentru acțiune; clipe, minute, ore care ne sustrag prezentului oferindu-ne în schimb privilegiul ca prin componenta invizibilă dar esențială și nepieritoare a ființei noastre să ne familiarizăm cu ceea ce urmează să întreprindem ori să ne îmbogățim experiența adăugând propriile noastre concluzii și evaluări asupra proiectelor sau evenimentelor la care am participat. Viața însăși, aici, nu este altceva decât o călătorie în timp și spațiu.

Sunt o persoană care a călătorit mai mult în... timp decât în spațiu... și călătoria mea a început sub auspiciul puternic și misterul captivant al poveștilor citite de tata bun la lumina lămpii cu petrol, în odaia stăpânită de aromele învăluitoare ale ceaiului de tei, a merelor coapte sfărâind pe plită, a colăceilor proaspăt scoși din cuptor - o oază de căldură și lumină, plus ceva nedefinit încă, în mijlocul nopții și gerului. Copilul care eram, cuibărit între pernele patului, fascinat de dansul flăcărilor din sobă proiectat pe tavanul de scânduri și grinzi negricioase sorbea povestea. Glasul domol, cu vibrație gravă, al bunicului dădea imbold iar imaginația lucra fără limite: **"La început era Cuvântul, și Cuvântul era cu Dumnezeu, și Cuvântul era Dumnezeu. El era la început cu Dumnezeu. Toate lucrurile au fost făcute prin El; și nimic din ce a fost făcut n-a fost făcut fără El. În El era viața, și viața era lumina oamenilor."** (Ioan1:1-4)

Sintagma "La început era Cuvântul" a fost laitmotivul anilor mei tineri fără să o pot cita riguros. Am rămas la nivel de semi ignoranță; suna promițător, o formulă cu potențial(...) mintea mea a îmbrățișat ideea că la nevoie știu unde pot

să caut, dar n-am căutat. Eram mulțumită că Biblia bunicului este la mine și uneori privind-o, parcă vedeam în ea o inimă de lumină roșie pâlparend, cum văzusem cândva într-un film SF, cerând s-o deschid, însă totuși altele îmi erau prioritățile! Generic - ontogenia repetă filogenia; căci **"El era în lume, și lumea a fost făcută prin El, dar lumea nu L-a cunoscut. A venit la ai Săi, și ai Săi nu L-au primit. Dar tuturor celor ce L-au primit, adică celor ce cred în Numele Lui, le-a dat dreptul să se facă copii ai lui Dumnezeu"** (Ioan1:10-12)

A fost nevoie să obosesc de alergări fără folos, să recunosc vulnerabilitatea corăbiei mele mânăta de valuri departe de țarm, să simt angoasa existenței și presiunea unui orizont pierdut în ceață ca să tânjesc după starea de bine, sentimentul de siguranță și pace - fericirea - din serile de iarnă, și nu numai, din vacanțele copilăriei... Abia atunci, când Eul meu s-a frânt, s-a smerit, ochii au văzut Lumina și inima a căpătat putere să urmeze pe Cel cărui **"I-a fost dată toată puterea în cer și pe pământ"**, pe Cel care **"S-a întrupat și a locuit printre noi plin de har și de adevăr"**; pe Cel care a venit pe pământ cu misiunea de a salva ce era bolnav de moarte. Cum? Murind El Însuși în locul nostru și pentru ca noi să redevenim ființe libere. Voi insera aici câteva idei, adevăruri exprimate limpede și frumos de C.S.Lewis în **"Creștinismul redus la esență"**:

1. Voința liberă a făcut posibil răul dar tot ea este singurul lucru care face posibilă fericirea pe care Dumnezeu a conceput-o pentru creaturile Sale superioare, aceea de a fi unite cu El și unele cu altele de bunăvoie și libere într-un extaz al dragostei și desfătării față de care cea mai fermecă-

continuare pagina 4